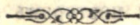

тътъ и слушаше бучащиятъ вѣтръ и валящиятъ дъждъ. Послеъ ся обърнѣ къмъ Якова и му каза :

— Вижъ поскоро да донесешъ господаря си тука; ще го прѣма колкото мога по-добрь.

ГЛАВА 3

Малката буца.

Яковъ не чака да му ся повтори поканванieto отъ момжтъ. Щомъ тя каза : « Вижъ по-скоро да донесешъ господаря си тука, ще го прѣма колкото мога по-добрь. » И той ся завтече наъбрзо къмъ коласкѣтъ, задигнѣ бесчувственото еще тѣло на господаря си и ся звернѣ въ Малката буца толкозъ скоро колкото вече бше му възможно съ скърбнѣщиятъ товаръ шо носеше на грѣбъ.

Щомъ Яковъ прѣстѣпи прагѣтъ на гостолубнѣтъ къщѣ, момата заключи закъ него портитѣ, като тегли верептъ. Послеъ излѣзе на прѣтъ Якова и като прѣстѣпи нѣколко врачкы, каза му : върви подиръ ми.

Яковъ послуша. Той ся валяванѣ тогазъ съ водителкѣтъ си въ единъ продълговатъ и тѣсенъ прустъ. Стѣннѣ се обѣжъ голы, лѣскавы каменны плочи покрывахъ подтѣ, и отдесно и отлѣво имаше по едни врата.

Момата отвори трети едни врата отдесно и влѣзе въ едикъ широка стая, дѣто Яковъ влѣзе подиръ ѣ. Тя сложи ламбѣтъ на едикъ высокъ масъ просто изработенъ, и като запали отъ нежъ едниъ мѣденъ свѣщникъ съ двѣ свѣщнѣ, рече на Якова, като му посочваше едно по друго всякой стѣ прѣдлѣтитѣ за конто говореше.

— Въ туй доже има постелка; ето до огнишето дърва и трескы за подпалѣние, склади огнь и турѣ послеъ господа-